

ΤΟ ΔΙΗΓΗΜΑΤΑΚΙ ΜΑΣ

ΤΟΥ Φ. ΜΠΟΥΓΙΕ

ΕΝΑ ΤΡΟΜΕΡΟ ΜΑΘΗΜΑ

Μιά ώρα τόμο ο μαρκήσιος ντε Φαβεραι περίμενε όπομονετικά στον αντίπαλό του βασιλικό γραφείο στις Βερ-αλλίες. 'Επί τέλους ή πόρτα άνοιξε και ο βασιλικός ακόλουθος εφώνησε :

— 'Ο μαρκήσιος ντε Φαβεραι :

— 'Ο ευγενής άξιωματικός βρισκό-ανε σε μια στιγμή εμπρός στον βασιληά Λουδοβίκο 13ο.

— 'Αγαπημένο μου μαρκήσιε, του είπε ο μονάρχης, σου έμπιστεύομαι από σήμερα τη διοίκηση του βασιλι-ού συντάγματος του Νανόν

-- Μεγάλη μου τιμή, Μεγαλειότατε !

— Που σου άείζει, αλήθεια. Πρέπει, όμως να ξέρεις Φαβεραι, πως έχω μια μεγάλη άπαιτηση από σενα. 'Η πειθαρχία κλονίστηκε πολύ στο βασιλικό μου σύνταγμα. Οι άξιωματικοί δίνουν πρώτοι το κακό παράδειγμα γιατί μον μαζών συχνα για φύλλον πήδημα. 'Εχω την άπαιτηση, λοιπόν, να μη μιλά τίς όλα. 'Η μονομαχίες να λείψουν. Ναι σε λίγον καιρό το σύνταγμα του Νανόν να γίνη αληθινα ύποδειγματικό !

-- Μεγαλειό-ατε,είπε τότε ο μαρκήσιος, ένα μονάχα έχω να σας πω. Πρίν περάση πολύς καιρός όσα είπατε θα γίνουν !

Μόλις έφτασε στο σύνταγμα του ο κύριος ντε Φαβεραι προσκάλεσε σε μεγάλο τραπέζι όλους του άξιωματικούς. Τους έπεριποιήθηκε τόσο πολύ, που όλοι έμειναν κατενθουσιασμε-οι. 'Οταν τó τραπέζι έτελείωσε τους είπε :

—'Εμαθα πως είσαστε αδιάλλακτοι στα ζητήματα της τιμής και μονομαχείτε σχεδόν κάθε μέρα. Γι' αυτό δεν μπορώ να σας κατηγορήσω. 'Υπάρχουν διαφορές που λύνονται μόνο με το σπαθί. Σας παρακαλώ μόνο όσες φορές πρόκειται να μονομαχήσετε, να με ειδοποιήτε πρώτα και να μου εκθέσετε τους λόγους της μονομαχίας. Δότες μου το λόγο σας παρακαλώ, :ως θα συμμορφωθήτε με τη θέλησί μου !

Οι άξιωματικοί τον έδωσαν με όλη τους την προθυμία 'Ο συνταγματάρχης τους άφησε να διασκεδάσουν τότε μόνοι τους και γύρισε στο σπίτι του.

Πρίν έλθη ή ώρα να πλαγίσση δέχτηκε την επίσκεψη δυο νεαρών ύπολοχαγών του βαρόνου Ρασιλ ντε Κενσέ και του ίππότη Φιλίππου ντε Σαβρίν.

— Συγχωρήτε μας, συνταγματάρχα μου,είπε ο βαρόνος, που σας άνησυχούμε τέτοιαν ώρο. Προέχεται, όμως, για σοβαρότατο ζήτημα που δεν επιδέχεται άναβολή.

— 'Εμπρός, λοιπόν, μιλήστε μου...

— Μόλις εφίγατε, συνταγματάρχα μου, ο ίππότης κι'εγώ διαφωνίσαμε σε κάποιο σοβαρό ζήτημα. Κανένας άπ' τους δυο μας δεν έννοει να ύποχωρήση. Πρέπει, λοιπόν, να μονομαχήσουμε χωρίς άλλο αύ-μο το πρωί.

— 'Η διαφορά σας φαντάζομαι, αλήθεια, πως θάνε πολύ σπουδαια. άπάντησε με σοβαρότητα. Είμαι σύμφωνος να μονομαχήσετε. Σας συνιστώ μονάχα να κάνετε πέρα ως πέρα το καθήγον σας. Μιά μονομαχία δεν τελειώνει μ' ένα γαϊτάνισμα, γιατί τότε εινε γελοία. Οι άξιωματικοί του βασιλικού συντάγματος έννοοι να δώσουν το καλό παράδειγμα. Στη μονομαχία επάνω ο ένας άπ' τους δυο αντίπαλους πρέπει να π-θάνη!

Τήν άλλη μέρα το άπόγευμα, ο κύριος ντε Φαβεραι παρατάξε το σύνταγμα του για έπιθεώρηση. Μόλις εφθασε στην πλατεία Στανισλάου που είχε παραταχθι το σύνταγμα άντικρυς τους δυο αντίπαλους πρώτος και καλλίτερος στη θέσι τους, με τη διαφορά μονάχα, πως ο ίππότης ντε Σαβρίν είχε το άριστερό του χέρι κρεμασμένο σε μια σάρπα.

'Εφώνησε τότε κοντά του τους δυο άξιωματικούς και τους είπε αυτηνά :

— Δοιτών, κύριοι, δεν έμονομαχήσατε ;

— 'Εμονομαχήσαμε συνταγματάρχα μου, άπάντησ' ο ίππότης. 'Ο κύριος ντε Κενσέ, μάλιστα μου τρύπησε το χέρι.

— Και για τόσο μικρό λόγο σταματήσατε τη μονομαχία, άφορ ή διαφορά σας ήταν τόσο σοβαρή; Θί μου κάνετε την ευχάριστη να μονομαχήσετε πάλι αύριο το πρωί άμέσως. Για χάρι της καλής φήμης του συντάγματός μας, ελπίζω πως θα δείξετε γαλή διαγωγή αύριο.

Οι δυο άξιωματικοί, σαστισμένοι για τα άπρόοπτα αυτά λόγια κάναν μίαν ύπόκλησι και φυγανε.

Τήν άλλη μέρα έφθαιναν στο σπίτι του τόν Ρασιλ ντε Κενσέ τρουπημένο πέρα-πέρα. Δεκαπέντε μέρες ή χιρο'ργοι δεν ήξεραν αν θα ζούσε ή θα πέθαινε. Τα νεύατα όμως ύπερίσχυσαν. Δυο μήνες πέρασαν όμως, πρίν να μπορέση να σταθι στα πόδια του.

Σ' αυτό το άναμεταξύ πολλοί άξιωματικοί ζητήσανε την άδεια να μονομαχήσουν για μικρές διαφορές. 'Ο κύριος ντε Φαβεραι, τους παρεκάλεσε ν' αναβάλουν για λίγο καιρό τις μονομαχίες, ως ο τόν άφαισε αμέως τη μέρα.

'Οταν επί τέλους ο βαρόνος ντε Κενσέ παρουσιάσθηκε στο σύνταγμα του, ο μαρκήσιος φώνησε τους δυο αντίπαλους και τους είπε :

— Τώρα που ο κύριος ντε Κενσέ έγινε καλά,δεν άμφιβάλλω πως θα λύσετε τελειωτικά τις διαφορές σας !

Γεμάτοι έκλήξι οι δυο νέοι κυριαχήσανε και ο ίππότης είπε δαϊλά :

Κύριε συνταγματάρχα,ο βαρόνος εινε άδύνατος άξιωμα...

— Μπα ! 'Οταν κ'ινη κανείς τον έαυτο του άξιο να γυρίση στο λόγο του, αυτό θα πη πως εινε άξιος και να μονομαχήη για την τιμή του !

Με δάκρυα στα μάτια οι δυο συνάδελφοι άπομαζευθήσανε. Τήν άλλη μέρα πθαιναν στον τόπο της μονομαχίας πιασμένοι μπρά-του.

Πρίν πόρουμε τη θέσι τους έδωσαν ο ένας στον άλλο μια σημειωτά που γράφανε τις τελευταίες τους θελήσεις κι' άφορ φιλήθησαν και είπανε πως δεν είχαν κανένα μίσος μεταξύ τους, γιατί ή διαφορά τους ήταν άσημαντη, σταθήσανε σε προσέχη.

'Ιπποτικώτατα ο Φιλίππος ντε Σαβρίν δεν έκανε σωστή επέθεσι στον αντίπαλο του που δεν ήταν άξιος για σοβαρή μονομαχία. Κι' έκεινος, όμως έκανε το ίδιο.

'Επειδή ή ώρα περνούσε χωρίς να γίνε-ται τίποτε και οι αντίπαλοι άρχισαν να έξαντλούνται, ένας από τους μαργους τους είπε :

— Εμπρός κύριοι, κάνετε γρήγορα, πρέπει να τελειώσουμε !

Οι δυο ύπολοχαγοί τότε φοβηθήσαν πως ο κόσμος θα τους έλεγε δειλούς κι' εχθρήσαν προς τα εμπρός, χωρίς να λογαριάση ο καθένας τους το σπαθί του αντίπαλου του.

Κυριαθήσανε κι' οι δυο τους και πέσαν κατά γη-. 'Ο ίππότης πέθανε άμέσως, ο δε βαρόνος, που δεν είχε σκεφθει άξιωμα άπ' την πρώτη του πληγη, πέθανε σε δυο ώρες.

Τό ίδιο βραδυ, ο κύριος ντε Φαβεραι έπροσκάλεσε όλους τους άξιωματικούς του συντάγματός του και τους είπε :

— Κύριοι, ευχαριστώ πολυ έκεινους από σας, που ανέρβαν τις μονομαχίες τους σύμφωνα με την παράκλησί μου. Τώρα που έτελείωσε ή διαφορά του κυρίου ντε Κενσέ και του κυριου ντε Σαβρίν είμαι πρόθυμος να δώσω την άδεια σ' όσους από σας είσαστε πειθ βιαστικοί. Μην ξεχνάτε, όμως, πως ή σοβαρές διαφορές τελειώνουν με μονομαχία μέχρι θανάτου. 'Αν στην πρώτη μονομαχία θα σκοτωθι ο ένας από τους δυο αντίπαλους θα πρέπει να ξαναρχίσουμε ως πού να επέλ-θη το άποτέλεσμα που άπαιτώ !

Κανένας δεν έτόλμησε ν' άνοιξη το στόμα του. Σε λίγο οι άξιωματικοί άτοτραβη-θήσανε χωρίς κανένας τους να ζητήση την άδεια για να μονομαχήση.

Τό τρομερό μάθημα τους είχε συνείσει όλους. 'Από εκείνον τόν καιρό κ'ιμια μονομαχία δεν άκούστηκε. Τό βασιλικό σύνταγμα του Νανόν έγινε αληθινά ύποδειγματικό, όπως είχε ύποσχεθι ή ο κύριος ντε Φαβεραι στο βασιληά του.

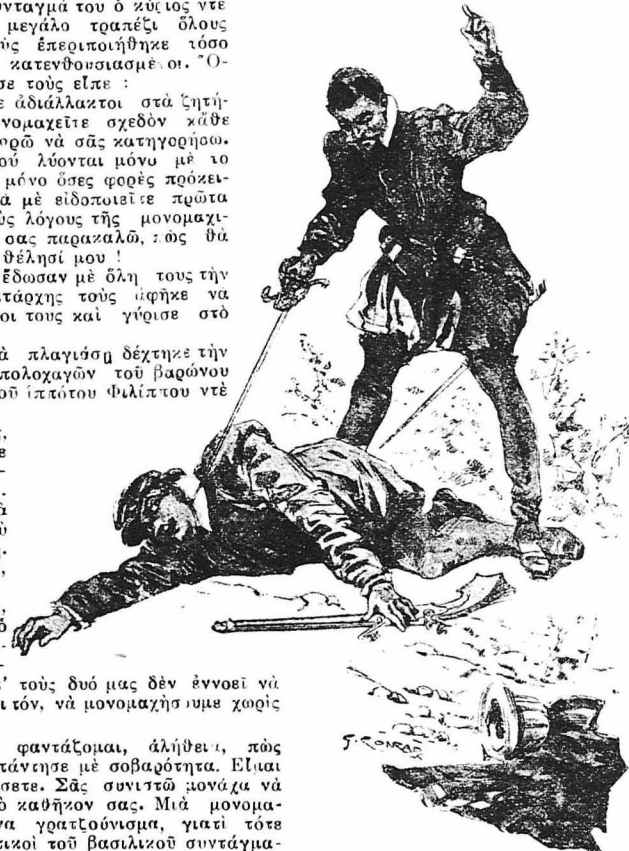
Ε. Μουγιε.

ΣΤΙΧΟΙ

ΔΕΗΣΙΣ

'Η θάλασσα στα βάθη της πηρ' ένα ναύτη.—
'Η μάνα του, άνήξερη παίρνει κι' άνάφτει
Στην Παναγία μπροστά ένα ύψηλό νερό
Για να επιστρέψει γρήγορα και νάν' καλο καιρού —
Και όλο προς τόν άνεμο στήνει τ' αυτί;
'Αλλά ενώ προσεύχεται και δέεται αυτή,
'Η ειδών άκούει, σοβαρή και λυπημένη,
Σεύροντας πως δεν θάλλθει πιά ο υίός που περιμένει.

Κ. Καβάφης.

'Ο Ρασιλ ντε Κενσέ τρουπήθηκε πέρα - πέρα !